

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved R. Manea og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. december 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1011/2017-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat upgrade your personality som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Martin Knauf bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af EUIPO.

(¹) EUT C 134 af 16.4.2018.

Sag anlagt den 20. december 2018 — Covestro Deutschland mod Kommissionen

(Sag T-745/18)

(2019/C 82/69)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Covestro Deutschland AG (Leverkusen, Tyskland) (ved advokaterne M. Küper, J. Otter, C. Anger og M. Goldberg)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 28. maj 2018 om statsstøtte SA.34045 (2013) (ex 2012/NN), iværksat af Tyskland for forbrugere af basisbelastning efter § 19 i Stromnetzentgeltverordnung (bekendtgørelse om afgifter for brug af elnettet, herefter »bekendtgørelsen«) j.nr. C(2018) 3166, annulleres, navnlig for så vidt angår kvalificeringen af den fuldstændige fritagelse for elnetafgifter i årene 2012 og 2013 for forbrugere af basisbelastning som støtte, det fastslæde om, at denne fritagelse er uforenelig med det indre marked og anordningen af øjeblikkelig tilbagesøgning hos de af fritagelsen begunstigede i henhold til bestemmelsen om minimumsafgift i bekendtgørelsens § 19, stk. 2, andet punktum, i sin affattelse af 3. september 2010.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Urimelig sagsbehandlingstid

- Det gøres i forbindelse med det første anbringende gældende, at en sagsbehandlingstid på 62 måneder overskrider den i artikel 9, stk. 6, i forordning 2015/1589 (¹) fastsatte frist med mere end det dobbelte.

2. Fritagelsen for elnetafgifter er ikke støtte i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF

- Det gøres i forbindelse med det andet anbringende gældende, at der ikke foreligger en begunstigelse, da der på grund af forbrugernes af basisbelastnings netstabiliserende virkning er grundlag for en passende modydelse. Desuden finansieres fritagelsen ikke af statsmidler.

3. Forenelig med det indre marked (berettigelse, artikel 107, stk. 3, TEUF)

- Det gøres i forbindelse med det tredje anbringende gældende, at den fuldstændige fritagelse for elnetafgifter for forbrugere af basisbelastning afhjælper en betydelig forstyrrelse af de økonomiske aktiviteter i Tyskland. Navnlig energiintensiv industri skal forblive konkurrencedygtig, og det skal forhindres, at industrien flyttes til udlandet.

4. Anordning af tilbagesøgning er retsstridig

- Det gøres i forbindelse med det fjerde anbringende gældende, at tilbagesøgningen af minimumsafgiften på 20 % af offentliggjorte netafgifter under henvisning til den affattelse af bekendtgørelsens § 19, stk. 3, der var gældende indtil den 3. august 2011, er vilkårlig og i strid med forbuddet mod forskelsbehandling.
- Det gøres endvidere gældende, at en fastsættelse af netafgifterne alene ved hjælp af den fysiske vej sikrer overholdelsen af princippet om omkostningsafspejling samt betaling af rimelige netafgifter, der ikke er udtryk for forskelsbehandling.
- Anordningen af tilbagesøgning er desuden i strid med princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet Kommissionen ikke har taget hensyn til overgangsreglen i bekendtgørelsens § 32, stk. 3.
- Endelig gøres det gældende, at forbrugere af basisbelastning og atypiske netbrugere som omhandlet i bekendtgørelsens § 19, stk. 2, første punktum, adskiller sig væsentligt fra hinanden. Den omstændighed, at begge grupper af netbrugere til trods for forskellene skal betale minimumsafgiften på 20 %, er ikke indholdsmæssigt berettiget.

(¹) Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 9).

Sag anlagt den 21. december 2018 — Briois mod Parlamentet

(Sag T-750/18)

(2019/C 82/70)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Frankrig) (ved advokat F. Wagner)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets afgørelse af 24. oktober 2018 om anmodningen om ophævelse af Steeve Briois' immunitet (2018/2075 IMM) og om vedtagelse af betænkning fra Retsudvalget A8-0349/2018 annulleres
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter (herefter »protokollen«), for så vidt som den formulering, som Steeve Briois anvendte, og som gav anledning til en straffesag i hans oprindelsesmedlemsstat, udgjorde en meningstilkendegivelse under udøvelse af hans parlamentariske hverv i henhold til den nævnte bestemmelse.